

ဟေသုဒြာ

ကျွန်ုပ်တို့အားမိတုံ အချစ်

ကျောင်းစဖွင့်တဲ့ နေ့မှာ ပင် သည်းကြီးမည်းကြီး ရွာနေတဲ့ မိုးကို မွန်းအပြစ်တင် လိုက်မိသည်။ ။ သနပ်ခါး အဖွေးသား လိမ်းထားသည့် လက်ကလေးတွေ မိုးစိုကုန်လို့ အကွက် အကွက်တွေ ဖြစ်လို့ နေသည်။ ။ ဆောင်းထားသည့် ထီးကလည်း သူမခန္ဓာကိုယ် သေးသေးလေးကိုပင် မလုံနိုင်အောင် လေရော မိုးရော သည်းနေပေသည်။ ။ မွန်းသည် ရုံးသွား ကျောင်းသွားသူများ ဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသည့် ချော်တွင်းကုန်း မှတ်တိုင်တွင် ရပ်ကာ စီးတော်ယာဉ် YBS ကို စောင့်နေလေသည်။ ။ မကြာခင်မှာပင် ဒဂုံတက္ကသိုလ်သို့ သွားမည့် ကားလေး ဆိုက်ရောက် လာသဖြင့် လူအုပ်ကြီး ရှေ့မှ ဦးအောင် ကသောကမျော လှမ်းတက် လိုက်သည်။ ။

ဒဂုံတက္ကသိုလ် ဟူသည့် မုခ်ဝကို မြင်မှ ပင် ကျောင်းသို့ ရောက်ပြီဆိုတာ သိလေသည်။ ။ ကျောင်းသွား၊ ကျောင်းပြန် လမ်းတစ်လျှောက် အိပ်၍ လိုက်ရသည် ကို မွန်းက နှစ်သက်သည်။ ။

ငိုက်မြည်းနေရာမှ နိုး လာပြီး ခါးတင် ချုပ်ဝတ်ထားသည့် မြန်မာအင်္ကျီ ပန်းနုရောင် အနားသပ်လေးများကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်စေရန် ဆွဲချလိုက်ပြီး ထလိုက်ကာ...

"အဆောင် ၃၇ ပါတယ်နော်"

"ဟေ့... မွန်း ငါဒီမှာ "

ကားအနောက်ဘက်မှ သူ့ကို လှမ်းခေါ်နေသဖြင့် မွန်းလှည့်ကြည့် လိုက်လေသည်။ ။ ဓာတုဗေဒဆောင်မှ သူငယ်ချင်း ဖြစ်လို့ နေသည်။ ။ မွန်း

ပြီးပြ လိုက်ကာ...

"ဪ...မေသက်၊ တစ်ယောက်တည်းလား"

"အေး ဟုတ်တယ်၊ နင်လည်း တစ်ယောက်တည်းပေါ့"

"ဆိုပါတော့၊ ကျောင်းစဖွင့်တဲ့ နေ့ ဆိုတော့ ဒီလိုပဲလေ"

"အေး... နင်ကတော့ တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် အရမ်းလှလာတယ်နော်"

"

"မဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ နင်မတွေ့တာ ကြာလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်"

ရူပဗေဒ အဆောင် ၃၇ ရှေ့တွင် ကားရပ်လိုက်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် မွန်း မေသက်ကို နှုတ်ဆက်၍ ကားပေါ်မှ ဆင်း လာလေသည်။ ။

ကားပေါ်မှ ဆင်းသည် နှင့် Paper 2 သင်သည့် ဆရာမကို တွေ့၍ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပြန်သည်။ ။ အဆောင်ထဲသို့ ဝင်မည့် လမ်းတစ်လျှောက် ဟိုလူ့ပြီးပြ ဒီလူ့နှုတ်ဆက်နှင့် မွန်းအတော်ပင် ပါးစပ်ညောင်းနေပြီး ဖြစ်သည်။ ။

မွန်းသည် ရူပဗေဒ တစ်ဆောင်လုံး သာမက အခြားအခြားသော အဆောင်များ အထိပါ နာမည်ကျော်လေသည်။ ။ သူမ၏ အလှအပကြောင့် သာမက ထက်မြက်မှုတို့ ကြောင့် ပို၍ ကျော်ကြားလေသည်။ ။ စာတော်သော်လည်း မာန်မာန မရှိ ပကတိ တည်ငြိမ် အေးဆေးပြီး ဖော်ရွေတတ်သူပင်။

ဆံပင်အဖျားမှ အရင်းထိ တစ်ညီတည်း ရှိနေသည့် နက်မှောင် ထူအိနေသည့် ဆံနွယ်များကို အမြဲလိုလို ချထားတတ်သည်။ ။

ထိုဆံနွယ်များကို စုချည်ခြင်း စည်းနှောင်ခြင်း မပြုဘဲ ဘေးခွဲလေး ခွဲ

ထား၍ ဘယ်ဘက်သို့ သိမ်းယူကာ အရှေ့ဘက်တွင် တစောင်း ချထားတတ်သည် ကလည်း မွန်း၏ ဆွဲဆောင်မှု တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ။ အသားလတ်ပြီး စိုပြည်သော အသားအရေ ရှိသည်။ ။ မိတ်ကပ်ထူထူ မလိမ်းသော်လည်း မျက်နှာလေးမှာ ပြင်ညီကြေးမုံလို ချောမွေ့ လှပနေပြီး အဖုအပိန့်တစ်စက် မရှိချေ။

မွန်းသည် တတိယနှစ် ဂုဏ်ထူးတန်း နောက်ဆုံးနှစ် ဖြစ်၏။ မွန်းသည် စစ်ကိုင်းတိုင်း၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့ ဇာတိဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်သို့ တက္ကသိုလ် တက်ရန် လာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ မွန်း၏ မိခင် ဒေါ်မြတ်ကေသီသည် အထက်တန်းပြ ကျောင်းဆရာမ တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ဖခင်ဖြစ်သူမှာ အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ကြီး ဦးသုမောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

လင်မယား နှစ်ယောက် ဦးစီးကာ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း သီးသန့်ဖြစ်သော "လူရည်ချွန်" ဘော်ဒါဆောင်ကို ဖွင့်ထားလေသည်။ ။ မွန်းတို့ နေသည့် မြို့တွင် တော့ မွန်းတို့ ၏ အတိုင်းအတာမှာ ဂုဏ်သရေရှိပြီး လူချမ်းသာ စာရင်း ဝင်ပေသည်။ ။ မွန်းက အဆောင်မှာ နေရင်း ကျောင်းတက်လေသည်။ ။ မိဘများက လစဉ် မွန်းအတွက် မုန့်ဖိုးနှင့် ကျောင်းစရိတ်ကို ထောက်ပံ့ ပေးလေသည်။ ။

မွန်းအဆောင်ထဲသို့ ဝင်ရန် နောက်သို့ ဆတ်ခနဲ ပြန်လှည့်ကာ ထီးကို ပိတ် လိုက်လေသည်။ ။

"အ...သေပါပြီ"

"ဟာ...ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလဲ၊ နောက်ကို မကြည့်ဘူး"

အနောက်မှ ဝင်လာသော ကောင်လေး အုပ်စုထဲမှ ကောင်လေး တစ်ယောက်၏ မျက်လုံးကို ထိရွက်ထိပ်ဖျားမှ အချွန်ဖြင့် ထိုးမိသွားသောကြောင့် မွန်းကို အပြစ်တင် နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

မွန်း ထိုကောင်လေးကို စိုးရိမ်တကြီး ကြည့်လိုက်ပြီး...

"ဆောရီးနော်၊ တို့ မမြင်လိုက်လို့ ပါ"

ထိုကောင်လေးမှာ မွန်းကို မှ င်တက်စွာ ကြောင်ငေးကြည့် နေမိသည် ။

"မင်းတို့ က Fresher လေးတွေ ထင်တယ်၊ တို့ က ဂုဏ်ထူးတန်း နောက်ဆုံးနှစ်ပါ"

"Fresher လေးတွေဆိုပြီး လူတွေကို ကလေးတစ်ယောက်ကို ကြည့် သလို မကြည့်ပါနဲ့ ၊ ကျွန်တော်တို့ က ဒီကျောင်းနဲ့ အရင်တည်းက ရင်းနှီးပြီးသား"

မျက်စိထိ သွားသော ကောင်လေး ဘေးတွင် ပါလာသော တစ်ယောက်၏ စကားကို မွန်းသဘောကျကာ ရယ်မိသည် ။

"ခင်ဗျား ဘာရယ်တာလဲ"

အမလေး စွာလိုက်တာ ယောက်ျားလေးတွေမှ ဟုတ်ရဲ့ လား။ အေးလေ၊ အခုမှ လာတဲ့ ကလေးတွေကိုး...။

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါနဲ့ မင်းဘာမှ မဖြစ်တာ သေချာတယ်နော်"

"သေ...သေချာပါတယ်၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး မမ"

အလို ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ငါ့ကို မမတဲ့ ၊ ဘယ်သူက သူ့မမလဲ၊ ဟွန့်...။

"ဒါဆိုလည်း သွားပြီ"

"ခဏလေးပါ မမ"

ထို ဖြူသွယ်သွယ် ကောင်လေးက မွန်းကို လှမ်းခေါ်သည် ။

"မမနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ"

"စုံစမ်းကြည့်ပေါ့၊ ခက်မယ် မထင်ပါဘူး"

ဟု ပြောကာ မွန်းထွက်လာခဲ့လေသည် ။ အတန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည် နှင့် သူငယ်ချင်းများ နှင့် ရေပက်မဝင်အောင် စကားတွေ ပြောနေမိသည် မှာ အတန်းထဲသို့ ဆရာမ ဝင်လာသည့် အချိန်တိုင်အောင်ပင်။

နေ့လယ်စာ စားချိန်ရောက်တော့ သူငယ်ချင်း ဆုလဲ့၊ နီနီတို့ နှင့်အတူ ကန်တင်းဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည် ။

မွန်းတွင် အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းဆိုလို့ နီနီနှင့် ဆုလဲ့တို့ သာ ရှိသည် ။ ပထမနှစ်မှ စ၍ ယခုချိန်ထိ တိုင်အောင် အတွဲညီခဲ့ကြ လေသည် ။ စိတ်တူကိုယ်တူ သူများ ဖြစ်ကြသဖြင့် ညီမရင်းတွေလို ချစ်ခင်ကြလေသည် ။ သူတို့ သုံးယောက်ကို သီးသန့် မတွေ့ရတတ်ပေ။ အမြဲအတူတူ ရှိနေတတ်ပေသည် ။ သုံးယောက်လုံးမှာ အဆောင်သူများ ဖြစ်ကြသဖြင့် ထမင်းချိုင့် မယူလာ တတ်ကြပေ။ ကျောင်းရှိ ကန်တင်းတွင် သာ စားတတ်ပေသည် ။

"ကဲ...ဘာစားမလဲ မိနီ၊ ငါကတော့ ကြက်အသဲအမြစ်ဟင်းနဲ့ ထမင်းဖြူ၊ ကန်စွန်းရွက်ကြော် တစ်ပွဲပါ ချ"

ဆုလဲ့က နီနီကိုမေးပြီး သူစားချင်တာကို မှာ လိုက်သည် ။

"အင်း...မွန်း နင်ရော ဘာစားမလဲ"

"ထုံးစံအတိုင်း မိလဲ့နဲ့ မတူတာ မှာ လေ၊ တစ်ယောက်တစ်မျိုးပေါ့၊ အရွက်ကြော်ကိုတော့ တစ်မျိုးပဲ ထပ်မှာ "

"အေးအေး၊ အစ်မကို ပုစွန်ဆီပြန် တစ်ပွဲ၊ ကြက်သားကြော် တစ်ပွဲ၊ ပဲပင်ပေါက်ကြော် တစ်ပွဲပေး၊ ပြီးတော့ အရည်က ကိုလာ သုံးပုလင်းချ"

"ဟုတ်ကဲ့ ခဏ စောင့်ပါနော်"

စားပွဲထိုး ကောင်မလေး ထွက်သွားပြီးနောက် သူငယ်ချင်း သုံးယောက် စကားပြော နေမိသည်။ ။ အအေး သုံးပုလင်းကို ဆိုင်ရှင် ဦးလေးကြီး မှ လာချပေးလေသည်။ ။

"ကျွန်မတို့ စပါကလင် မမှာ ထားဘူး၊ ကိုလာ သုံးပုလင်းမှာ ထားတာ ဦးလေး"

တစ်ဖက် ဝိုင်းမှ လည်း ...

"ကျွန်တော်တို့ စပါကလင် သုံးပုလင်း မှာ တာလေဗျာ၊ ဒီမှာ ကိုလာ တွေချည်းပဲ"

ဆိုင်ရှင်ဦးလေးမှ ပြုံးဖြဖြ မျက်နှာနှင့် မွန်းတို့ သုံးယောက်ကို ပြုံးပြကာ...

"သမီးတို့ ချင်းပဲ လဲယူလိုက်ပါတော့ မွန်းရယ်၊ ဆိုင်မှာ လူကျနေလို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး၊ ဒါပေမဲ့ ဝန်ဆောင်ခ အနေနဲ့ အအေးတစ်ပုလင်း အလကား တိုက်ရမယ်နော်"

"ရပါတယ်ကွယ်၊ သမီးတို့ ဝိုင်း ပိုက်ဆံရှင်းတဲ့ အခါ တစ်ပုလင်း ၃၀၀ ကနေ၊ ၄၀၀ ဈေးတက် လိုက်ရုံပေါ့"

"ဦးလေးနော်... သိပ်လည်တာပဲ၊ သူဌေးဖြစ် နောက်ကျ နေပါဦးမယ်"

"အဟား ဟား ဟား ဟား...မွန်းကတော့"

အနားရှိ သူငယ်ချင်းများ ဝိုင်းရယ်ကြလေသည်။ ။ မွန်းတို့ က နှစ်ချို့

ကျောင်းသားတွေမို့ အများ စုက သိကြသည်။ ။

မွန်းနှင့် နီနီတို့ အအေးပုလင်း ပြန်လဲရန် တစ်ဖက်ဝိုင်းကို ကျောပေး ထားရာမှ လှည့် လိုက်လေသည်။ ။

"ဟာ...မမ"

"ဟင်...မင်း"

ထိုကောင်လေးမှာ မနက်က ထီးနှင့် ထိုးလိုက်သော ကောင်လေးပင် ။ အအေးပုလင်းများကို ကိုင် လာပြီး လဲယူလိုက် လေသည်။ ။

"ပြန်ဆုံပြန်ပြီနော်"

"တစ်ဆောင်တည်း စာသင်နေကြတာကို ပြန်မဆုံဘဲ ရှိပါ့မလား"

"ဟုတ်သားပဲ"

နီနီနှင့် ဆုလဲ့တို့ ထိုကောင်လေး မျက်နှာကို ကြည့်လိုက် မွန်းမျက်နှာ ကို ကြည့်လိုက်နှင့် တစ်ခုခုကို တွေးနေကြသည်။ ။

"ဒါနဲ့ လေ မမနာမည်က မွန်းလား"

"မွန်းအိန္ဒြေဆူး"

"ဟာ...လှလိုက်တာဗျာ၊ နာမည်နဲ့ လူနဲ့ အရမ်းလိုက်တယ်"

"ကျေးဇူးပါ"

"အဲဒါဆို မမတို့ စားတဲ့ ဝိုင်းကို ကောင်း ရှင်းပေးပါရစေနော်"

"ဟိဟိ...ပွတာပဲ"

မွန်း နီနီကိုဆွဲဆိတ် လိုက်လေသည်။ ။

"မလိုပါဘူး၊ တို့ သူများ ဆီက အလကား ဘာမှ မစားတတ်၊ မယူတ

တ်ဘူး"

"လုပ်ပါ မမရယ်၊ မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပေါ့"

"ဘယ်သူက မင်းနဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်နေလို့ လဲ၊ ကဲသွားတော့ တို့ တွေ အတန်းပြန်တက် ရဦးမှာ ၊ ထမင်း အေးဆေးစားပါရစေ"

ကောင်လေး မျက်လွှာလေးချ ခေါင်းငုံ့ကာ ထွက်သွားလေသည် ။
နောက်သို့ ပြန်လှည့် လိုက်ကာ...

"ကျွန်တော့် နာမည် ကောင်း ပါ"

ပြောပြီး ပြန်ထွက်သွားလေသည် ။ နီနီက ရံ နားသို့ကပ်ကာ ခပ်တိုး
တိုး မေးလေသည် ။

"မွန်း...သူက ဘယ်သူလဲ"

"ပြောသွားတာ မကြားဘူးလား၊ ကောင်း တဲ့ "

"ဟဲ့...အဲဒါ နင်ပြောမှ လား ငါတို့ လည်း ကြားသားပဲ၊ ငါတို့ မေးတာ
က သူနဲ့ နင် ဘယ်လို သိတာလဲ မေးတာ"

ဆုလဲ့မှ မွန်းကို မျက်စောင်း ထိုးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည် ။ မွန်း ပု
စွန်ကောင်လေးကို အရသာခံကာ တမြို့မြို့ ဝါးနေမိသည် ။ ပြီးနောက်...

"ငါ မနက်က ထီးနဲ့ ထိုးမိတယ်ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ပေါ့"

"ဪ...မမ ရဲ့ မောင်လေးပေါ့"

"ဟဲ့...ကောင်မစုတ်တွေ၊ အာပြပြီး အော် မနေနဲ့ ၊ ကြားသွားဦးမယ်"

"အမယ်၊ ရှက်မနေပါနဲ့ ဟာ၊ ကောင်လေးက မဆိုးဘူးဟ ချစ်တော့
ချစ်စရာလေး၊ ဖြူရော်ရော်လေးနဲ့ ၊ ကိုရီးယား မင်းသားလေး ကျနေတာ
ပဲ၊ အဘွားကြီး ကံကောင်းချက်အေ"

မွန်း နီနီလက်ကို ဆွဲဆိတ်လိုက်ပြီး...

"နင်တို့ နော်၊ စားစရာရှိတာ မြန်မြန်စား၊ ပြီးရင် အတန်းတက်ရဦးမှာ "

"ခစ်...ခစ်"

ဆုလဲ့နှင့် နီနီတို့ မွန်းကို နောက်နေကြလေသည်။ မွန်းကတော့ စိတ် ဝင်စားဟန်မရှိ။

မွန်းက ပညာရေးကိုသာ အဓိကထားသည်။ နောက်ဆုံးနှစ်တွင် ကွာ လဖိုင်းဝင်ပြီး မဟာဝိဇ္ဇာတန်း ပြီးသောအခါ တက္ကသိုလ်တွင် နည်းပြ ဆ ရာမ ဖြစ်လာစေရန်အတွက် အထူးကြိုးစား နေသူပင်။ အနည်းဆုံး မ ဟာဝိဇ္ဇာတန်းပြီးမှ အချစ်ရေးကို စဉ်းစားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသူ ဖြစ် သည်။ မွန်းကို ချစ်ရေး ဆိုကြသည့် သူများ တစ်ပုံတစ်ပင်ကို မွန်းက အ လိမ္မာနှင့် ငြင်းခုံသည် ချည်းပင်။

မွန်းတွင် ကန့်သတ်ချက် တစ်ခုရှိသည်။ ကိုယ့်ထက် ငယ်တဲ့ သူကို မရွေးဘူး၊ စဉ်းစား တွေးခေါ်ဉာဏ်နှင့် အမြော်အမြင် ကြီးသူ၊ အရာရာ ကို နားလည် ပေးတတ်သူ၊ စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝသူ၊ မွန်းကို ဦးဆောင်နိုင်မည့်သူ၊ မွန်းဘဝကို နွေးထွေးလုံခြုံမှု ပေးနိုင်မည့် သူကိုမှ သာလျှင် ချစ်သူအဖြစ် လက်ခံစဉ်းစားမည် ဆိုသည့် ကန့်သတ်ချက်ပင်။

ကျောင်းဖွင့်ပြီး တစ်ပတ်လောက်တွင် Physics မေဂျာမှ ပထမနှစ် ကျောင်းသား "ကောင်း" ဆိုသည့် နာမည်မှာ ကျောင်းသူများ ကြားတွင် ရေပန်းစား လာလေသည်။

ကောင်းသည် ရန်ကုန်မြို့၏ အထင်ကရ food-stall (စားသောက်ဆို င်) တစ်ခုဖြစ်သည့် Gold fish (Food & Bar) ပိုင်ရှင် ဦးသန်းနိုင်၏ သား

အငယ် ဖြစ်လေသည်။ ။

သူ့တွင် ပုလဲသွယ် ဆိုသော အစ်မတစ်ယောက် သာရှိသည်။ သူမက စီမံခန့်ခွဲမှု ပညာကို အမေရိကားတွင် သွားရောက် လေ့လာသင်ယူခဲ့ပြီး ဖခင်၏ လုပ်ငန်းများကို တိုးချဲ့လုပ်ကိုင် လာလေသည်။ ။ ယခင်က စားသောက်ဆိုင်အဖြစ် သီးသန့် တည်ရှိနေသည့် ဆိုင်ကို ဘားတစ်ခု ထည့်ပြီး ပြန်လည် မွမ်းမံလိုက်သည့် အခါ ယခင်ကထက် ပိုမိုနာမည် ရလာခဲ့သည်။ ။

စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းကိစ္စများ ဆွေးနွေးရာနေရာ တစ်ခုဖြစ်လာသလို၊ လူငယ်များ ၏ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ ကျင်းပတတ်သည့် နေရာတစ်ခု ဖြစ်လာပေသည်။ ။

နောက်ပိုင်းတွင် ကောင်းကြောင့် မွန်းစိတ် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာရပေသည်။ ။ မွန်းရှိတတ်သည့် နေရာတိုင်းတွင် သူရှိတတ်သည်။ ။ သူ့ကို စတင် သတိထားမိခဲ့သည့် သူက မွန်းမဟုတ်ပါ။ မွန်း၏ သူငယ်ချင်းများ သာ ဖြစ်သည်။ ။

သူ့အကြောင်းများကိုလည်း မရိုးနိုင်အောင် ကြားရတတ်ပါသည်။ ။ ကောင်းသည် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားအများ စု အားကျရသည့် သူဖြစ်သည်။ ။ သူ့ကျောင်းလာလျှင် ပြိုင်ကား ဖြူဖြူလေးနှင့် အပို့အကြို လုပ်လေ့ရှိသောကြောင့် ထိုကားမျိုးကို မစီးနိုင်သည့် လူအများ စုက သူ့ဘဝကို အားကျ ငေးကြည့် ကြရသည်။ ။ ထိုအထဲတွင် မွန်း၏ သူငယ်ချင်းများလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ။

နောက်တော့သူသည် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ၏ ရွေးချယ်မှုဖြင့် Fresher Welcome (မောင်မယ်သစ်လွင် ကြိုဆိုပွဲ) တွင် ပထမနှစ် ကျောင်းသားများ အားလုံးထဲ၌ အချောအလှဆုံး King အဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်း

င်း ခံရသည်။ ။ King ဖြစ်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် သူနာမည် ပိုကြီးလာသည်။ ။ သူ၏ ချောမောလှပသည့် ဂုဏ်နှင့် ငွေကြေး ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ဖခင်ကြောင့်လည်း ပါသည်။ ။ သူ့မှာ အမေ မရှိတော့ဘဲ အဖေနှင့် အစ်မကြီးဖြစ်သူ ပုလဲသွယ် တို့ သာ ရှိသည်။ ။ အဖေနှင့်အစ်မ၏ အလိုလို က် ချစ်ခင်မှု အောက်တွင် အထိန်းအကွပ်မဲ့ ကြီးပြင်းလာဟန် ရှိသည်။ ။

ကျောင်းတွေဖွင့်ပြီး တစ်လခန့် အကြာတွင် သူ မွန်းကို ချစ်ခွင့် ပန်ခဲ့လေသည်။ ။ ဥစ္စာပေါ၊ ရုပ်ချောသည့် သူ့ကို ကြွေနေသည့် မိန်းကလေးများ တစ်ပုံတစ်ပင် ရှိသည့် အနက်မှ သူက မွန်းကို Propose လုပ်ခဲ့သည်။ ။ ကောင်းလို ကောင်လေးမျိုးက မွန်းလို အချစ်ရေး စိတ်မဝင်စားသည့် မိန်းကလေးကို ချစ်ခွင့်ပန်ခဲ့သည် ဆိုသည့် သတင်းမှာ တောမီးလို ပျံ့နှံ့ သွားခဲ့လေသည်။ ။ မွန်းဘယ်လို အဖြေပြန်ပေးမည် ဆိုသည်ကိုလည်း အားလုံးက စိတ်ဝင်တစား ရှိနေကြသည်။ ။
